

ע"פ 8475/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליימ
ע"פ 8475/16

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ד' מינץ

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-
יפו בתיק פח 033885-02-14 שניתן ביום
21.09.2016 על ידי כבוד השופטים ג' נויטל, מ' יפרח
וג' רביד

תאריך הישיבה:

כ"א בטבת התשע"ח (08.01.2018)

בשם המערער:

עו"ד בועז קניג

בשם המשיבה:

עו"ד אפרת גולדשטיין

פסק-דין

1. כתב האישום מושא דיוננו ארוך מאוד ומגולל סיפור מעשה בלתי שגרתי ובלתי נתפס שאיננו רואים להידרש לו בפירוט. נאמר בקצרה, כי המערער הורשע על פי הודאתו בשורה ארוכה מאוד של עבירות מין קשות - לרבות אינוס - שביצע לאורך שנים בארבע מבנותיו החורגות ובאחת מחברותיה של אחת הבנות. כן הורשע המערער בעבירות נוספות, ובין היתר בעבירה של התעללות בקטין, כולל כלפי בנו החורג (ריבוי מקרים). בגין כך השית בית המשפט קמא על המערער, בין היתר, 20 (עשרים) שנות מאסר בפועל.

2. על כך נסב הערעור שבפנינו, שעיקרו מתבסס על שני נדבכים: האחד - העונש הקל של שנת מאסר אחת שהושת על אשת המערער, שהורשעה, בין היתר, בסיוע למערער ובאי מניעת פשע; השני - העובדה שכחצי שנה קודם לכן הוצע למערער הסדר טיעון של 17 שנות מאסר, ואשר המערער חזר בו מהסכמתו להסדר זה.

3. נאמר בקצרה, כי מסכת המעשים המיוחסת למערער מעוררת חלחלה, ולכן לא מצאנו לפרט מעשים אלה, והעונש שהושת עליו עומד ברף הענישה הנוהג, ושמה אף נמוך ממנו.

אכן, על אשת המערער הוטל עונש קל, והמשיבה אישרה ברוב הגינותה כי שקלה להגיש בשעתו ערעור על קולת העונש. עם זאת, ברי כי אין מעמדה ותפקידה של האם, על פי כתב האישום, כמו זה של המערער, ובהיבט מסויים ניתן לראות את האם כקורבן למסכת "תעלוליו" של המערער (ומבלי להפחית בחומרת מעשיה).

מכל מקום, שמענו הסברים על אודות ההבחנה בין האם למערער וגם על עמדת שירות המבחן לגבי האם, נוכחותה החיונית בבית כאם לילדיה ועוד. ועיקרו של דבר – עיקרון אחדות הענישה אינו חזות הכל ואין מתקנים עוול בעוול. גם אם העונש שהושת על האם מקל יתר על המידה, אין מקום שהמערער, הרוח החיה בפרשה, יהנה מכך.

4. אשר להסדר הטיעון – המערער דחה הסדר טיעון של 17 שנות מאסר שהוצע לו בשלב מסויים של המשפט, ואין לו אלא להלין על עצמו. ההסדר הנוכחי שהוצג בפני בית המשפט, שעל פיו נדון המערער, היה הסדר "פתוח", וממילא אין בית המשפט נדרש או כבול להסדר טיעון שלא נתגבש.

5. ולבסוף, ולא בשולי הדברים, נציין כי ביני לביני הורשע המערער בעבירה של איומים על אשתו מבין כתלי הכלא, ונדון לשנת מאסר, חצי בחופף לעונש של עשרים שנות המאסר שהושתו עליו בתיק זה.

סוף דבר, שלא ראינו להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא, והערעור נדחה.

ניתן היום, כ"א בטבת התשע"ח (8.1.2018), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט